

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.60. Tyranni Ecelini mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Tyranni Ecelini mors.

Lombardia hoc anno demum se a tyranno Ecelino liberam vidit. Cum Mediolanum subito occupare frustra conantem Cremonenses ac Mantuani duce Marchione Huberto Palavicino invasissent, vulnerato in pugna pede, die Sabbati S. Cosmæ sacra 27 Septembris 1259 captus, Succini, quo eum Cremonenses duxerant, post paucos dies animam efflavit septuaginta circiter annos natus. Sacramenta cum horrore abnuit, quemadmodum per vitam immemor Dei ac sine religione fuerat, cum spoliaret templa, Religiosis & Clericis crudelem inferret necem, beneficia, velut si Papa esset, quibus volebat, distribueret. Erat hostis humani generis, & supra quinquagies mille homines variis modis peremerat. Astrologis habebat fidem, & complures in comitatu suo numerabat; inter alios certum Canonicum Patavinum, & quendam Paulum Saracenum, qui Bagdetia venerat, & promissam gerebat barbam: Itali alterum in eo Balaamum cernere sibi videbantur.

Philippus Fontius Archiepiscopus p. 610.
Ravennas, & Apostolicæ Sedis Legatus Sup. l. 46.
hærebat etiamnum Brixiaë captivus, quo
T 5 Eceli-

Mon. Pad.
p. 606 607.
Etc.

Sæcul XIII.
A.C. 1259.

Anon. ap.
Ughel. to. 9.
p. 853.

ap. Rayn.
n. 5.

Anon. p. 854.
Matth. Par.
contin. p. 848

Nang. p. 547

Rayn. n. 7.

Ecelinus eum miserat. Papa Alexander comperta tyranni morte scripsit Marchioni Palavicino & Brixiensibus, ut hunc Præfulem liberarent. At renuerunt: nam Marchio Ecelini quidem inimicus, Papæ vero haud amicior erat. Archiepiscopus tamen per fenestram palatii, ubi asservabatur, elapsus Mantuam fuga petiit. Marchio Palavicinus Imperatori Friderico, cui erat devotissimus, multa præstiterat obsequia, multa beneficia debebat. Igitur ejus familiæ semper addictus mansit, & in foedere cum Marchione Atestano, Cremonensibus, Mantuanis, ac Mediolanensibus contra Ecelinum juncto disertis verbis voluerat, ut Manfredum agnoscerent legitimum Siciliae Regem, amicumque suum, & officia sua ad reconciliandum ei Papam impenderent. Sed & Manfredus Palavicinum suis in Lombardia copiis præfecit. Papa, qui hoc ipso anno Manfredum tanquam iniquum Siciliae possessorem proscripserat, hoc ejus foedere cum Lombardis icto offensus, Henrico Segusiano Archiepiscopo Embrodunensi ita scripsit: Absolutionem, quam Religiosus quidam Palavicino & Cremonensibus impertivit, nullam declara, eo quod nulla absolventi potestate præditus ne formulam quidem Ecclesiæ observaverit, & quia ex præscripto tuo Fratrum Minorum aut Prædica-

dicatorum erat hanc absolutionem dare. Sæcul. XIII.
A.C. 1259
Si Palavicinus ac cæteri Ecclesiæ rursum se submittere velint, pacta cum Manfredi quondam Tarenti Principe, aut cum reliquis Dei ac Ecclesiæ inimicis conflata rescindere debent ac satisfacere in punctis omnibus, ob quæ a sancta Sede proscripti fuere. Nullum inter civitates foedus Ecclesiæ Romanæ nomine jungas: non convenit, eam tale negotium in se suscipere. Nec milites sacros conscribi cura, quia Deus commiserans Ecclesiam suam ab Ecelino liberavit: & quod ad redemptionem votorum attinet, nos ei providebimus. Dabat 13 Dec. 1259.

§. LXI.

*Theodori mors. Michaël Paleologus
Imperator Græcus.*

Hoc ipso anno Manfredus Michaëli Epirotarum summo Principi, cujus filiam sibi nuptiis junxerat, subsidium misit contra Michaëlem Paleologum Græcum Imperatorem Constantinopolitanum. Imperator Theodorus Lascaris correptus morbo, cui Medici nullum remedium inveniebant, se fascino affectum credidit, ac ex levissima suspitione delatos comprehendit, nullo purgationis modo eis relicto, quam ferri candentis periclitatione: nam hæc superstitio Græcos etiamnum

Acropol.

n. 81.

Id. n. 74.

Pachym. l. 3.

c. 12.

num